

ОРИГІНАЛ ТЕКСТУ:

Anatomy of the Explosion that Rocked Beirut

How is it possible that 2,750 tons of highly explosive ammonium nitrate was stored in the heart of Beirut for several years? DER SPIEGEL recounts the missteps, corruption and incompetence that led to the August blast.

On August 4, sensors in Bermuda registered a violent explosion, with values far higher than civilian detonations normally reach. The ultrasound waves were observed in Tunisia, Kazakhstan and on the Cape Verde islands. Instruments in Germany likewise recorded a change in atmospheric pressure.

The epicenter of the concussion was in the Lebanese capital city of Beirut, in a dilapidated storage depot down at the port. Hangar 12.

On that day in August, as much as 2,750 tons of ammonium nitrate exploded shortly after 6 p.m., when a fire raised temperatures in the warehouse above the combustion point. Seconds prior there had been a first explosion of other materials in the warehouse that blew off its roof. The second explosion of the ammonium nitrate pulverized what was left.

The blast wave laid waste to half of the city, injuring at least 6,500 people. More than 200 people lost their lives in the explosion.

Minerva Chartouni hurried to her window after the first explosion. She had been living in her fifth-floor apartment for the last 30 years, right behind the multi-lane urban highway – and only a few hundred yards from the port. She could see Hangar 12 from her balcony.

Chartouni was 69 years old and the mother of two adult children, Sandra and Joseph. Chartouni had worked many years for Middle East Airlines, but was now retired. Her children describe her as a strong and uncompromising woman who was intimidated by no one. On the evening of the blast, she was alone at home. Sandra, who lives with her, was at their vacation home in the mountains with Minerva Chartouni's granddaughter.

Chartouni stared out at the column of smoke filling up the sky outside, as she would later tell her children. She first tried to call her daughter, but couldn't reach her. Instead, she sent a text telling Sandra not to come back to Beirut, but to stay in the mountains for safety.

She then called her son Joseph, an architect. He heard his mother say: "It's going to explode. Hide!" Then, the call broke off.

Joseph arrived at his mother's apartment about an hour later. The door had been blown off its hinges and Minerva Chartouni was lying in the hallway, surrounded by bricks and other rubble. Her legs were fractured in several places and she was suffering from cuts and scrapes. But she was conscious.

Joseph Chartouni took a photo of his mother with his smartphone and sent it to the Red Cross via WhatsApp, hoping for instructions on transporting his injured mother.

19.11.2020

ПЕРЕКЛАД ТЕКСТУ:

Анатомія вибуху, який сколихнув Бейрут

Як це можливо, щоб 2750 тон вибухонебезпечної аміачної селітри зберігалося в центрі Бейрута протягом кількох років? DER SPIEGEL розповідає про помилки, корупцію та некомпетентність, які призвели до серпневого вибуху. 4 серпня датчики на Бермудських островах зареєстрували сильний вибух, значення якого значно перевищували нормальні показники цивільних вибухів. Ультразвукові хвилі спостерігали в Тунісі, Казахстані та на островах Кабо-Верде. Прилади в Німеччині також зафіксували зміну атмосферного тиску. Епіцентр струсу був у столиці Лівану Бейруті, у напівзруйнованому складському складі біля порту. Ангар 12.

Того дня в серпні близько 2750 тонн аміачної селітри вибухнуло незабаром після 18:00, коли пожежа підняла температуру на складі вище температури загоряння. За кілька секунд до цього стався перший вибух інших матеріалів на складі, від якого злетів дах. Другий вибух аміачної селітри подрібнив те, що залишилося.

Вибухова хвиля зруйнувала половину міста, постраждали щонайменше 6500 осіб. В результаті вибуху загинули понад 200 людей.

Після першого вибуху Мінерва Шартуні поспішила до свого вікна. Останні 30 років вона жила у своїй квартирі на п'ятому поверсі, прямо за багатосмуговою міською трасою – і лише за кілька сотень ярдів від порту. Вона могла бачити Ангар 12 зі свого балкона.

Шартуні було 69 років і вона була матір'ю двох дорослих дітей, Сандри та Джозефа. Шартуні багато років працювала у Middle East Airlines, але зараз вийшла на пенсію. Діти описують її як сильну і безкомпромісну жінку, яку ніхто не лякав. У вечір вибуху вона була сама вдома. Сандра, яка живе з нею, була в їхньому будинку відпочинку в горах з онукою Мінерви Шартуні.

Шартуні дивилась на стовп диму, що заповнював небо, як вона пізніше розповіла своїм дітям. Спочатку вона намагалась подзвонити доньці, але не змогла додзвонитись. Замість цього вона надіслала Сандрі повідомлення, в якому сказала їй не повертатися до Бейрута, а залишитися в горах заради безпеки.

Далі вона подзвонила своєму сину Джозефу, архітектору. Він чув, як мама сказала: «Воно ось-ось вибухне. Ховайся!» Потім дзвінок обірвався.

Джозеф прибув до квартири матері приблизно через годину. Двері злетіли з петель, і Мінерва Чартуні лежала в коридорі, оточена цеглинами та іншим уламками. У неї були зламані ноги в кількох місцях, порізи та подряпини. Однак вона була при свідомості.

Джозеф Шартуні сфотографував свою матір за допомогою смартфона та надіслав її фото до Червоного Хреста через WhatsApp, сподіваючись отримати інструкції щодо транспортування пораненої матері.

19.11.2020